

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕГРАЛЬНОГО ПІДХОДУ ДО ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ПІДПРИЄМНИЦТВА

Юдічева О. П., Романенко О. В.

Київський національний університет будівництва і архітектури, м. Київ

Відповідно до Національної доктрини розвитку України [1] одним із пріоритетних напрямків державної політики щодо розвитку освіти є інтеграція вітчизняної освіти до європейського та світового освітніх просторів.

На нашу думку, заслуговує на увагу інтегральний підхід до інтернаціоналізації освіти А. В. Вербицької, який можна з успіхом використовувати у вишах, що готують спеціалістів з підприємництва.

Автор пропонує інтегровану модель інтернаціоналізації, що включає п'ять взаємопов'язаних компонентів і інтегрує програми, заходи та ініціативи, задля зміцнення позицій закладу вищої освіти в міжнародному просторі: інтернаціоналізацію навчання (загальні освітні вимоги, інтернаціоналізовані курси, спільні навчальні програми, академічну мобільність, віртуальну інтернаціоналізацію, навчання іноземних студентів тощо); інтернаціоналізацію викладання та наукової діяльності (мобільність вишів, професійний розвиток викладачів); міжнародну співпрацю і партнерство; взаємодію стейкхолдерів; участь керівництва вишів в управлінні інтернаціоналізацією. Дуже важливо, що міжнародна співпраця і партнерство у зазначеному контексті поділяється на логічно зв'язані етапи: I етап – стратегічне планування; II етап – визначення потенційних партнерів; III етап – визначення механізмів для розвитку партнерства; IV етап – менеджмент діяльності у рамках партнерства; V етап – оцінка результатів партнерства) [2]. Завдяки такому поділу, що стосується підготовки майбутніх фахівців з підприємництва, можна відслідковувати ефективність цього компоненту на кожному етапі, аналізувати перспективність на майбутнє й усувати власні помилки.

Для максимального використання переваг інтернаціоналізації освіти має бути національна концепція із зазначенням напрямків розвитку. Розвивати її будуть конкретні заклади вищої освіти з урахуванням власної специфіки, здобутків, набутого досвіду і можливостей. А в основі має бути досягнення найголовнішої мети – формування у випускників професійних компетентностей, які зроблять їх конкурентоспроможними на ринку праці, створення позитивного іміджу закладу освіти.

Література:

1. Про Національну доктрину розвитку освіти // База даних «Законодавство України» / ВР України. – Режим доступу: <https://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/347/2002>.
2. Вербицька А. В. Проект національної стратегії інтернаціоналізації вищої освіти України: інтегрована модель [Електронний ресурс] / А. В. Вербицька // Державне управління: удосконалення та розвиток. – 2018. – №10. – Режим доступу: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1328>.